

Dosarul nr.2ra-1438/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (V. Holban)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

DECIZIE

14 august 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Victor Boico
Victor Burduh

examinând recursul declarat de către Victoria Razmerița,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria
Razmerița împotriva Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a
Spațiilor Verzi”, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău privind
încasarea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 05 decembrie 2017 Victoria Razmerița a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor
Verzi” privind încasarea prejudiciului material în mărime de 47 898,63 de lei, a
prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei, cât și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că deține în proprietate automobilul de model
„Toyota Avensis”, nr/î XXX, care la data de 08 aprilie 2017 a parcat-o în fața
blocului locativ din XXX. În acest timp asupra automobilului a căzut un ram de
copac, cu lungimea de aproximativ 20-25 metri, deteriorând automobilul. Incidentul
respectiv a fost cercetat și documentat de către Inspectoratul de Poliție Botanica
mun.Chișinău.

Pentru a fi evaluat prejudiciul real cauzat, s-a adresat la compania „Lex
Garant”, care a întocmit actul de constatare a daunelor, potrivit căruia, prejudiciul
cauzat în rezultatul căderii ramurii peste autoturism a fost stabilit în sumă de
47898,63 de lei.

A menționat, că potrivit actului de examinare fitosanitară din 14 aprilie 2017,
întocmit de Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, a fost stabilită cauza căderii

ramurii arborelui, care a fost provocată de formarea unei fisuri, care a generat infectarea cu ciuperci a arborelui și putrezirea lemnului și, respectiv neasigurarea unei stări fitosanitare convenită a arborelui pe care creștea ramura cu pricina, precum și afectarea acestui copac cu ciuperci hilofage, care provoacă putregaiul roșu al lemnului, dăunători și boli, copacul prezintă pericol pentru populație transport și construcții, chiar și în condiții climaterice obișnuite.

A susținut că pârâțul ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” urmează să repare prejudiciul material în sumă de 47 898,63 de lei cauzat ca urmare a deteriorării automobilului de model „Toyota Avensis” cu nr/î CKR 155.

A indicat, că în rezultatul îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor sale de către ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, faptă care s-a soldat cu deteriorarea automobilului său, i-a fost cauzată și o daună morală esențială, pe care a evaluat-o la suma de 100 000 de lei și, în temeiul art. 1422 Cod civil, la fel a solicitat încasarea acesteia din contul persoanei vinovate de producerea pagubei.

Prin încheierea protocolară din 28 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău.

Prin hotărârea din 23 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Razmerița împotriva Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău privind încasarea prejudiciului material.

S-a încasat din contul ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” în folosul Victoriei Razmerița prejudiciul material în mărime de 47 898,63 de lei și cheltuielile de judecată, formate din plata pentru taxa de stat în mărime de 1436,95 de lei, în total suma de 49 335,58 de lei.

În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins.

Prin decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”.

S-a casat hotărârea din 23 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central și s-a pronunțat hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Razmerița împotriva Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău privind încasarea prejudiciului material, s-a respins integral ca fiind nefondată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a stabilit că concluzia instanței de fond este incorectă.

Colegiul civil a stabilit, că ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” împotriva căreia au fost formulate pretenții în prezenta cauză, de fapt este pârâțul necorespunzător. Deoarece, la caz autoritatea publică locală este cea care poate avea calitatea procedurală de pârâtă și față de care reclamanta intimată Victoria Razmerița ar fi trebuit să-și înainteze pretențiile, dar nicidecum față de ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, care nu este și nici nu poate fi autoritate publică.

Sub acest aspect Colegiul a făcut referire și la dispozițiile art. 29 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 cu privire la administrarea publică locală, potrivit căror primarul reprezintă unitatea administrativ-teritorială de nivelul întâi (satele,

comunele, orașele) în raporturile juridice la care participă.

Astfel, primarul este cel care semnează actele juridice în numele unității administrativ teritoriale și le reprezintă în alte raporturi juridice, însă în unele situații juridice primarul poate să semneze actele juridice numai având decizia consiliului respectiv.

De asemenea, unitatea administrativ teritorială răspunde în fața persoanelor private pentru prejudiciul adus acestora în raporturile contractuale cât și în cele extra-contractuale, aceasta fiind obligată să repare prejudiciul cauzat persoanelor private de către sursa de pericol sporit, de către animale, de către deteriorarea unor construcții care aparțin statului etc. dacă nu va demonstra circumstanțele care exclud răspunderea. similar cazului de speță.

În acest context, Colegiul a calificat ca fiind eronată concluzia instanței de fond privind admiterea parțială a acțiunii, cu încasarea prejudiciului din contul instituției publice care gestionează și întreține spațiile verzi, în condițiile în care administrarea spațiilor verzi proprietate publică este exercitată de către autoritățile administrației publice locale și alte organe împuternicite în acest scop, răspunzătoare în acest sens, față de care nu au fost formulate pretenții în prezenta speță, ceea ce denotă privind netemeinicia acțiunii.

A reținut că reclamantul intimat, contrar dispozițiilor art. 118 Cod de procedură civilă, nu a demonstrat cumularea tuturor condițiilor generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale din partea ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, fapt care exclude răspunderea delictuală și necesitatea reparării prejudiciului, care survine doar drept consecință directă a faptei ilicite comisă de autorul acesteia, situație care în speță nu se atestă.

A constatat că, deoarece în pricină nu au fost identificate elementele delictului în acțiunile apelantei ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” și anume: fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția acestuia, deoarece din circumstanțele de fapt și de drept s-a constatat ca fiind pârâtul necorespunzător, iar în lipsa acestor elemente, este exclusă răspunderea delictuală, Colegiul a statuat că apelanta ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” nu poate fi subiectul răspunderii delictuale în actuala pricină.

În condițiile enunțate, pe cale de consecință nu poate fi invocată nici prejudicierea morală, astfel încât intimata Victoria Razmerița, contrar cerințelor instituite de prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, nu a făcut dovada acestor circumstanțe, pretins a fi existat.

Subsecvent, cu referire la celelalte pretenții înaintate, Colegiul civil a reținut că urmează a fi respinse ca neîntemeiate, or fiind respinsă cerința de bază, urmează a fi respinse și cerințele secundare, care poartă soarta cerinței de bază.

La 03 iunie 2019 Victoria Razmerița, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând casarea integrală deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe cu încasarea cheltuielilor de judecată suportate.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (1), (4) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a menționat că, decizia instanței de apel este ilegală, instanța aplicând incorect normele de drept ce guvernează aceste raporturi.

Examinând cererea de apel, instanța de apel a neglijat normele de drept ce reglementează raporturile juridice și anume prin prisma art.18 alin. (1) și art. 19 alin. (1) din Legea cu privire la spațiile verzi ale localităților urbane și rurale nr.591 din 23 septembrie 1999, administrarea și gospodărirea spațiilor verzi proprietate publică este exercitată de către autoritățile administrației publice locale și alte organe împuternicite în acest scop. Corespunzător, anume competențelor ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, în calitate de autoritate municipală specializată, investită ca atribuțiile distincte de a administra și gospodări spațiile verzi, amplasate în raza mun.Chișinău, se atribuie evidența și documentarea spațiilor verzi orașenești, menținerea într-stare corespunzătoare a arborilor și arbuștilor plantate, curățirea regulată a acestora, defrișarea obiectelor vegetației învechite și avariate.

A susținut că instanța de apel a neglijat prevederile pct.3 al Deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.20/6 din 13 noiembrie 2008 privind aprobarea statutului ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, în care se menționează că copul întreprinderii este de a îngriji plantațiile verzi, conform normativelor tehnologice și agrotehnice, la indicațiile Consiliului municipal Chișinău și ale altor organe publice, întru asigurarea condițiilor de creștere a plantelor în mediul urban și prestează diverse servicii, iar conform pct.17 pentru obligațiile sale întreprinderea poartă răspundere cu întreg patrimoniul său.

A menționat că, în ce privește sarcina probațiunii, legiuitorul a derogat de la regulile generale, instituind prezumția de vinovăție a autorității publice. Astfel, persoana vătămată nu este obligată să dovedească vinovăția autorității publice iar aceasta se consideră vinovată de cauzarea prejudiciului dacă nu se va dovedi că a manifestat diligență în executarea obligației active.

Potrivit art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces conform scrisorii de însoțire la 04 aprilie 2019 (f.d. 160), astfel, recursul declarat de Victoria Razmerița, la 03 iunie 2019, se consideră a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 441 din Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 24 iulie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Victoria Razmerița, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 din Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților

acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (3) din Cod de procedură civilă, în urma examinării recursului, instanța de recurs emite o decizie care rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; c) a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul relevă că prima instanță prin aplicarea și interpretarea corectă a normelor de drept pertinente litigiului dedus judecării corect a constatat temeinicia acțiunii, însă instanța de apel ca urmare a aplicării și interpretării eronate a normelor de drept material a respins acțiunea.

Colegiul precizează că Victoria Razmerița, prin cererea de chemare depusă împotriva Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 47 898,63 de lei, a prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei cât și a cheltuielilor de judecată.

Conform materialelor cauzei, fapt constatat de prima instanță, la 08 aprilie 2017, peste automobilul de model „Toyota Avensis”, cu numărul de înmatriculare XXX, ce aparține cu drept de proprietate reclamantei Victoria Razmerița, parcat pe adresa, XXX, a căzut o ramură de copac, fapt confirmat prin procesul-verbal de consemnare a plîngerii verbale nr.6734 din 08 aprilie 2017, potrivit căruia „peste automobilul de model „Toyota Avensis”, cu numărul de înmatriculare XXX, a căzut un copac deteriorîndu-l”, și răspunsul Inspectoratului de Poliție Botanica nr.7032 din 14 aprilie 2017 conform căruia „privitor la cererea despre faptul că la 08 aprilie 2017 pe adresa, XXX, un copac a căzut peste automobilul de model „Toyota Avensis”, cu numărul de înmatriculare XXX, a fost examinată cu ieșirea la fața locului. În urma examinării cazului dat a fost sesizată ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” pentru examinarea cazului dat și primirea unei decizii conform competenței” (f.d. 13-14).

Colegiul relevă că în urma accidentului menționat, reclamantei i-a fost cauzat un prejudiciu material prin deteriorarea automobilului de model „Toyota Avensis”, cu numărul de înmatriculare XXX ce aparține cu drept de proprietate Victoriei Razmerița, acest prejudiciu fiind evaluat de către SRL „Lex Garant”, confirmat

prin Actul de evaluare la procesul-verbal de constatare a daunelor nr.021/2017 și constituie suma de 47 898,63 de lei (f.d.23, 32, 34).

Prin răspunsul Agenției „Moldisilva” Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, care a fost sesizată cu cererea din partea reclamantei în vederea examinării arborelui căzut peste automobil, s-a stabilit că „în rezultatul examinării arborelui dat, s-a constatat că ramura cu lungimea de aproximativ 15-20 m și diametrul la baza concreșterii cu fusul principal de aproximativ 50-60 cm, a căzut sub propria greutate nerezistând la rafalele de vânt din cauza unei crăpături între ramură și trunchiul arborelui. Prin această crăpătură au pătruns ciupercile și alți agenți patogeni, care au provocat procesul de putrezire a lemnului. Acest proces este evident și la examinarea secțiunii transversale a crengii prin prezența duramenului fals, a modificării culorii lemnului și texturii acestuia (f.d.43).

Astfel, la data de 05 mai 2017, reclamanta Victoria Razmerița s-a adresat cu cerere prealabilă pârâtului ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, solicitând repararea prejudiciului material în mărime de 47 670 de lei (f.d.39-40), însă prin răspunsul nr.603-17 din 01 iunie 2017 și nr.606/17 din 01 iunie 2017 pârâtul a informat că nu recunoaște pretenția privind încasarea prejudiciului material, și a invocat în refuz prevederile art.318 Cod civil, care prevede că riscul pieririi sau deteriorării fortuite a bunului îl suportă proprietarul dacă legea sau contractul nu prevede altfel (f.d.41, 42).

Colegiul reiterează că reclamanta Victoria Razmerița pretinde încasarea sumei de 47 898,63 de lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 100 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat ca urmare a deteriorării automobilului de model „Toyota Avensis”, cu numărul de înmatriculare XXX.

Conform art. 8 alin. (1), (2) lit. f) Cod civil (în vigoare la data relevantă speței), drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile.

Drepturile și obligațiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Art. 10 alin. (1) Cod civil (în vigoare la data relevantă speței), stabilește că, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Conform art. 11 lit. g) și lit. i) Cod civil (în vigoare la data relevantă speței), apărarea dreptului civil se face prin repararea prejudiciilor și repararea prejudiciului moral.

Conform art. 14 alin.(1) și (2) Cod civil (în vigoare la data relevantă speței), persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel.

Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Conform art. 1398 alin. (1) Cod civil (în vigoare la data relevantă speței), cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare

prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Conform art. 1404 alin. (4) Cod civil (în vigoare la data relevantă speței), în cazul în care o autoritate publică are o obligație impusă de un act adoptat în scopul protecției contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntâmpinat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligență rezonabilă în executarea obligației.

Potrivit art. 4 al Legii cu privire la spațiile verzi ale localităților urbane și rurale, spațiile verzi includ: a) terenuri de folosință generală din perimetrul intravilanului și extravilanului localităților urbane; b) terenuri cu spații verzi din localitățile rurale; c) terenuri din zonele turistice și de agrement; d) terenuri ocupate de rețeaua rutieră a spațiilor verzi, linii parcelare și linii de transport de energie electrică, iazuri și lacuri; e) pepiniere și plantații de arbori și arbuști decorativi; f) terenuri ocupate de construcții și instalații care aparțin gospodăriei spațiilor verzi; g) terenuri neproductive: mlaștini, stîncării, pante abrupte, terenuri afectate de alunecări, sărături, iar potrivit art. 5 al aceleiași Legi, nu fac parte din spațiile verzi și nu constituie obiectul prezentei legi vegetația inclusă în fondul forestier, zonele și fișiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor de apă, perdelele de protecție amplasate pe terenurile cu destinație agricolă, perdelele de protecție și plantațiile de arbori și arbuști situate de-a lungul căilor de comunicație, fondul ariilor naturale protejate de stat, zonele de protecție ale stațiilor și posturilor hidrometeorologice și ale prizelor de apă.

Conform art. 10 lit. j) și m) al Legii cu privire la spațiile verzi ale localităților urbane și rurale, autoritățile administrației publice locale respectă tehnologiile corespunzătoare la executarea lucrărilor de creare și întreținere a spațiilor verzi și asigură starea fitosanitară convenită a spațiilor verzi, indiferent de apartenența acestora, organizînd acțiunile necesare pentru depistarea, prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor.

Conform art. 17 lit.d) al Legii cu privire la spațiile verzi ale localităților urbane și rurale, administrarea și gospodărirea spațiilor verzi trebuie să asigure elaborarea și aplicarea unui complex de măsuri privind aducerea și menținerea spațiilor verzi în starea corespunzătoare funcțiilor lor.

Art. 18 alin. (1) al Legii sus-citate, administrarea spațiilor verzi proprietate publică este exercitată de către autoritățile administrației publice locale și alte organe împuternicite în acest scop.

În acest sens, Colegiul învederează că, deoarece Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” nu a asigurat starea fitosanitară a copacului, deși era obligată să asigure curățirea și defrișarea arborilor avariați, uscați și bolnavi în mediul urban, se face vinovată de căderea crengii peste automobilul recurentului. După cum s-a stabilit din materialele dosarului, creanga care s-a prăbușit peste automobilul reclamantei, și arborele din care a căzut această creangă, erau în stare avariata sporită, ramura cu lungimea de aproximativ 15-20 m și diametrul la baza concreșterii cu fusul principal de aproximativ 50-60 cm, a căzut sub propria greutate nerezistînd la rafalele de vînt din cauza unei crăpături între ramură și

trunchiul arborelui. Prin această crăpătură au pătruns ciupercile și alți agenți patogeni, care au provocat procesul de putrezire a lemnului. Acest proces este evident și la examinarea secțiunii transversale a crengii prin prezența duramenului fals, a modificării culorii lemnului și texturii acestuia. Or, ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” avea obligația de a-1 marca și a-1 include în actele de cercetare fitosanitară pentru autorizarea defrișării, conform prevederilor Regulamentului cu privire la autorizarea tăierilor în fondul forestier și vegetația forestieră din afara fondului forestier aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 27 din 19 ianuarie 2004.

Sub acest aspect, Colegiul apreciază ca fiind relevante argumentele recurentului cu referire la prevederile art. art. 18 alin. (1) al Legii nr. 591 din 23 septembrie 1999 cu privire la spațiile verzi ale localităților urbane și rurale, precum că Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, este responsabilă de îngrijirea copacilor din interiorul cartierelor locative. În confirmarea poziției date, Colegiul reține că având în vedere că ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” nu a asigurat starea fitosanitară a copacului, aceasta are obligația de a repara prejudiciul material cauzat Victoriei Razmerița, în sumă de 47 898,63 de lei.

Or, Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, este responsabilă de îngrijirea plantațiilor verzi, astfel, este greșită constatarea instanței de apel precum că administrarea spațiilor verzi proprietate publică este exercitată de către autoritățile administrației publice locale și alte organe împuternicite în acest scop, Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, nefiind răspunzătoare în acest sens.

La acest capitol, Colegiul constată relevanța raționamentelor primei instanțe privind admiterea cerinței reclamantei Victoria Razmerița privind încasarea de la Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” a sumei de 47 898,63 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat.

Din considerentele expuse supra și având în vedere că decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material în raport cu circumstanțele cauzei, iar prima instanță prin aplicarea corectă a normelor de drept pertinente litigiului dedus judecății a constatat temeinicia acțiunii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat, va casa decizia instanței de apel și va menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art.442, art.444, art. 445 alin.(1) lit. f), alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Victoria Razmerița.

Se casează decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Razmerița împotriva Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”,

intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău privind încasarea prejudiciului material și moral.

Se menține hotărârea din 23 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan

Victor Boico

Victor Burduh